Wstęp

Seria pomocy dydaktycznych wydawnictwa RAABE „Terapia dysleksji" powstała w oparciu o wieloletnie doświadczenia terapeutyczne z wykorzystaniem poradnika „Terapia pedagogiczna uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się". Przeznaczona jest do pracy z uczniami szkół podstawowych. Prostota ćwiczeń i kart pracy połączona z wysokim poziomem merytorycznym proponowanego materiału sprawia, że zeszyty te stanowią profesjonalną pomoc dla terapeuty oraz rodzica/opiekuna pracującego z uczniem.

Seria zeszytów „Terapia dysleksji" prezentuje materiał do pracy korekcyjno-kompensacyjnej z obszaru funkcji:

- słuchowych,
- wzrokowych,
- grafomotoryki,
- orientacji przestrzennej,
- koordynacji wzrokowo-ruchowej z uwzględnieniem procesów przetwarzania sensorycznego (SI),
- zaburzeń funkcjonowania emocjonalnego z uwzględnieniem ADHD,
- zaburzeń koncentracji uwagi,
- specyficznych trudności w uczeniu się matematyki,
- zaburzeń rozwoju mowy i języka.

Każdemu obszarowi trudności przypisane są dwa zeszyty do pracy terapeutycznej. Jeden z ćwiczeniami i kartami pracy do zajęć korekcyjno-kompensacyjnych, a drugi do samodzielnej pracy w domu.

Wybór i uporządkowanie materiału w obu zeszytach pozwala terapeucie zaplanować pracę domową ucznia i wykorzystać ćwiczenia jako element terapii utrwalającej zdobyte przez dziecko umiejętności. Zeszyty mogą być także wykorzystywane w pracy korekcyjno-kompensacyjnej przez nauczyciela i/lub rodzica w sytuacjach, gdy brakuje specjalisty.

Trzy poziomy trudności oznaczono jedną, dwiema lub trzema kropkami. Odpowiadają one potrzebom dzieci, które nie uzyskały jeszcze gotowości szkolnej (jedna kropka), tym, które mają nasilone trudności w uczeniu się czytania i pisania (dwie kropki), oraz tym, u których trudności te utrzymują się (trzy kropki). Oczywiście podział ten jest podziałem symbolicznym i zawsze o wyborze odpowiedniego ćwiczenia powinien decydować specjalista prowadzący terapię dziecka.

Ćwiczenia oraz karty pracy proponowane w tym zeszycie zawierają materiał z obszaru szeroko rozumianej orientacji przestrzennej, uwzględniają także procesy przetwarzania sensorycznego, czyli terapię SI. Uzupełnieniem prezentowanego materiału jest zeszyt

„Terapia dysleksji. Orientacja przestrzenna. Ćwiczenia i karty do samodzielnej pracy w domu".

Obydwa zeszyty zawierają niezbędne treści do wykorzystania w treningu zaburzeń orientacji przestrzennej uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się ze szczególnym uwzględnieniem uczniów z dysleksją rozwojową.

Uczniom, ich rodzicom, nauczycielom oraz terapeutom korzystającym z naszych zeszytów życzę wielu sukcesów oraz satysfakcji z pokonywania trudności.

Irena Sosin

„Zamiatanie" nogą •

- **Cel:** ćwiczenie równoważne, nauka utrzymania równowagi na jednej nodze.

Ćwiczenie najlepiej wykonać na śliskiej powierzchni, potrzebny będzie również woreczek wypełniony grochem. Dziecko bez obuwia staje na jednej nodze, druga stopa przesuwa woreczek po podłodze do przodu, do tyłu, w bok lub zatacza półksiężyce. Po kilku powtórzeniach następuje zmiana nogi. Zalecamy dziecku utrzymywanie woreczka palcami, nie całą stopą. Polecenia wydaje prowadzący. Po kilku próbach dziecko samo określa położenie woreczka względem siebie.

Turlanie piłki •

- **Cel:** podwyższanie świadomości własnego ciała poprzez odczuwanie położenia poszczególnych części ciała.

Dziecko kładzie się na plecach, na podłodze. Prowadzący ustawia piłkę przy głowie dziecka i poleca przeturlanie jej wzdłuż ciała, rozpoczynając od głowy, wzdłuż prawego boku, prawej nogi aż do stóp i z powrotem, wzdłuż lewej nogi, lewego boku aż do głowy. Aby dziecko mogło wykonać pełne okrążenie wokół siebie, w odpowiednim momencie siada i toczy piłkę wokół stóp. Należy wykonać kilka „okrążeń" raz w jedną, raz w drugą stronę.

Mosty •

- **Cel:** podwyższanie świadomości własnego ciała oraz odczuwania położenia obiektów wobec własnego ciała.

Pozycja wyjściowa do rozpoczęcia ćwiczenia to leżenie na plecach, na podłodze. Polecamy dziecku uniesienie bioder do góry, tak aby opierało się na barkach i głowie. Dziecko stara się przeturlać piłkę pod swoimi plecami, unosząc biodra do góry. Prosimy dziecko o określenie, czy piłka znajduje się z przodu, czy z tyłu, za jego plecami.

Przekładaniec-przewlekaniec •

- **Cel:** utrwalanie pojęcia góra – dół oraz stron własnego ciała.

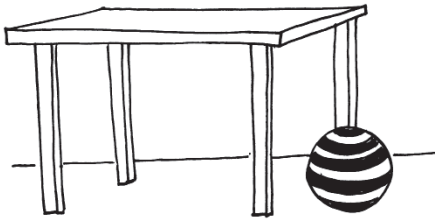
Prowadzący układa na podłodze szarfę. Dziecko wchodzi do jej środka i przewleka szarfę od dołu do góry, a następnie układa ją (na polecenie prowadzącego) po swojej np. prawej stronie lub za sobą. Na kolejne polecenie przekłada obie ręce przez szarfę i przewleka od góry do dołu, wychodzi z szarfy i staje np. po prawej lub lewej stronie szarfy.

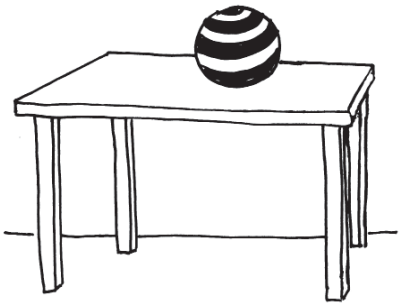
imię i nazwisko

1 Kto (co) jest wyżej, a kto (co) jest niżej?

2 Wskaż elementy o takiej samej wysokości.

